

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อร. ๖๑/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อร. ๖๔/๒๕๖๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๕ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายสมวัต สายแวว
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๑
นายอำเภอลาดยาว ที่ ๒

ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครสวรรค์ คดีหมายเลขดำที่ ๗๘/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๒๐๖/๒๕๖๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า มูลคดีสืบเนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ฟ้องคดี กรณีถูกร้องเรียนว่า ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อ ได้ร่วมกันกระทำการทุจริตหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาก่อสร้างถนนขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อ จำนวน ๕ สัญญา ได้แก่ สัญญาเลขที่ ๘๗/๒๕๔๙ เลขที่ ๘๘/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๙ และสัญญาเลขที่ ๔๘/๒๕๕๐ เลขที่ ๔๙/๒๕๕๐ เลขที่ ๕๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ กับห้างหุ้นส่วนจำกัด แสนทรัพย์ เอ็นจิเนียร์ โดยลงนามร่วมกับนางสาวฐิติพร สีน้อย ซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามเป็นคู่สัญญาขณะนั้น และผู้ฟ้องคดีกับนางสาวฐิติพร มีความสัมพันธ์จนมิบุตรชายร่วมกัน จึงมีการกล่าวหาว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาไม่ว่า

/ทางตรง...

ทางตรงหรือทางอ้อม และกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกระทำการรับรองหลักฐานในการเบิกจ่าย ค่ารักษาพยาบาลของเด็กชายบุญส่ง สีน้อย อันเกิดจากผู้ฟ้องคดีกับนางสาวจิตติพร ซึ่งขณะนั้น ยังมีได้จดทะเบียนรับรองบุตร จึงถือเป็นบุตรที่มีชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับแจ้ง เรื่องดังกล่าวจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งอำเภอลาดยาว ที่ ๑๗๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยผลการสอบสวนสรุปว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา และได้เสนอรายงานการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดฐานละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีคำสั่ง จังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๒๔๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจาก ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อ ตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งเป็นต้นไป ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๔๖๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ แก้ไขคำสั่งดังกล่าว โดยเพิ่มเติมว่า ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ศาลเจ้าไก่อต้อ ตามวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งได้ครบวาระ การดำรงตำแหน่งไปแล้วเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มี คำวินิจฉัยว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีต้องคำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ และ ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้จำคุก ซึ่งศาลได้ออกหมายจำคุกที่ ๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ และถูกจำคุกตั้งแต่วันที่ดังกล่าวเป็นต้นมา ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นบุคคลต้องห้ามสมัคร รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อ และขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ ต้องห้ามตามมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๔๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิก สภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน และเป็นผู้มีพฤติกรรม ในทางทุจริตและเป็นผลให้ขาดคุณสมบัติในกรณีที่ จะเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ จึงวินิจฉัย ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อ ตามหนังสือ อำเภอลาดยาว ลับ ที่ นว ๐๐๒๓.๑๙/๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่อง การวินิจฉัยให้ ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขัดต่อข้อ ๑๑ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ เป็นการละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ดังนั้น คำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๒๔๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๔๖๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่สั่งให้นายกองการบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อ อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ พ้นจากตำแหน่ง โดยให้มีผลย้อนหลังไปจนถึงวันที่คำสั่งมีผลบังคับ และให้คืนสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีเหมือนเดิม

๒. เพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสืออำเภอลาดยาว ลับ ที่ นว ๐๐๒๓.๑๙/๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ โดยให้มีผลย้อนหลังไปจนถึงวันที่คำสั่งมีผลบังคับและให้คืนสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีเหมือนเดิม

ผู้ฟ้องคดีมีคำร้องฉบับลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองที่พิพาทไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษา และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าดำรงตำแหน่งในระหว่างการพิจารณาของศาลจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด ศาลมีคำสั่งไม่รับคำขอดังกล่าวไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า จังหวัดนครสวรรค์ได้รับรายงานว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติชี้มูลผู้ฟ้องคดีกรณีถูกกล่าวหาว่ามีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญาที่ทำกับองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อ และกรณีการเบิกค่ารักษาพยาบาลให้แก่เด็กชายบุญส่ง สีน้อย บุตรที่มีขอบด้วยกฎหมายของตน และผลการสอบสวนได้มีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางอาญา และตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและดำเนินการตามกระบวนการขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดแล้ว จึงรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ โดยผลการสอบสวนสรุปได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยทางอ้อมในสัญญาจำนวน ๕ โครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อเป็นคู่สัญญากับห้างหุ้นส่วนจำกัด แสนทรัพย์ เอ็นจิเนียร์ โดยมีนางสาวฐิติพร สีน้อย เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีกระทำการรับรองหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ ในการเบิกค่ารักษาพยาบาลของเด็กชายบุญส่ง บุตรที่ไม่ขอบด้วยกฎหมายของตนนั้น เนื่องจากผู้ฟ้องคดียังไม่ได้จดทะเบียนรับรองบุตรตามมาตรา ๑๕๕๗ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เด็กชายบุญส่งจึงยังไม่ใช่บุตรโดยขอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดีทำเอกสารรับรองการเบิกค่ารักษาพยาบาลของเด็กชายบุญส่ง ในขณะที่ตนยังไม่มีสิทธิจึงเป็นการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาผลการสอบสวนตลอดจนพยานเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้เบิกค่ารักษาพยาบาลเด็กชายบุญส่ง ซึ่งเป็นบุตรของนางสาวฐิติพร สีน้อย กับผู้ฟ้องคดี และมีได้จดทะเบียนสมรส

/จึงเป็น...

จึงเป็นบุตรที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเด็กชายบุญส่งเข้ารับการรักษาพยาบาล เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ ที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ ๘ มีค่ารักษาพยาบาล จำนวน ๑๔๖,๐๙๕ บาท ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้จดทะเบียน รับรองบุตรเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีทราบว่าเด็กชายบุญส่ง เป็นบุตรที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของตน จึงต้องจดทะเบียนรับรองบุตรเพื่อให้เป็นบุตรที่ชอบ ด้วยกฎหมาย เด็กชายบุญส่งจึงเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ การที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ออกหนังสือรับรอง ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๐ เป็นเวลาก่อนการจดทะเบียนรับรองบุตรว่าผู้ฟ้องคดีเป็นบิดาของ เด็กชายบุญส่งและเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลตามกฎหมาย จึงเป็นการรับรองเป็นหลักฐาน ซึ่งข้อเท็จจริงอันมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ ดังนั้น ในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ เด็กชายบุญส่งยังมีได้เป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลของพนักงาน ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๖ กำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการ เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของตนเองและบุคคลในครอบครัว และข้อ ๔ นิยามคำว่า บุคคลในครอบครัว หมายความว่า บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะเท่านั้น ไม่รวมบุตร ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ฟ้องคดีรับรองเอกสารดังกล่าว เมื่อเด็กชายบุญส่งไม่ใช่บุตร ที่ชอบด้วยกฎหมาย เด็กชายบุญส่งจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาล จึงเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วย อำนาจหน้าที่ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงอาศัยอำนาจ ตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ตามคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๒๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และเห็นว่า การกระทำที่เป็นเหตุในการออกคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีซึ่งอยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งระหว่าง วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เป็นวันที่ครบวาระการดำรงตำแหน่ง ซึ่งกรณีดังกล่าวนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ ได้ให้ความเห็นไว้ตามบันทึกสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสร็จที่ ๑๑๙ - ๑๒๐/๒๕๕๒ สรุปได้ว่า เนื่องจากมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกระทำการฝ่าฝืน ต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบ ด้วยอำนาจหน้าที่ โดยกำหนดเป็นสาเหตุที่ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่งได้ หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว จึงเป็น

/กรณี...

กรณีนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งได้อีก อย่างไรก็ตาม นายอำเภอ ก็มีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว นายอำเภอสามารถเรียกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้าง มาชี้แจงหรือสอบสวนก็ได้ ซึ่งผลการสอบสวน อาจนำไปสู่การดำเนินคดีในทางอาญาหรือทางแพ่งต่อไป และบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๙๒๖/๒๕๕๕ สรุปได้ว่า การพ้นจากตำแหน่งโดยคำสั่งของผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ให้ออกจากตำแหน่ง ซึ่งหากปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ผู้มีอำนาจ ก็ไม่อาจสั่งบุคคลนั้นพ้นจากตำแหน่งได้อีก เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนใดที่คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติชี้มูลความผิดว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ บุคคลดังกล่าวจึงอาจตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามอันเป็นเหตุให้พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันตามมาตรา ๖๔ (๔) หรือ ๖๔/๑ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การพ้นจากตำแหน่งในกรณีดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่ง โดยผลของกฎหมาย ตั้งแต่วันที่มิเหตุดังกล่าวเกิดขึ้น จึงแก้ไขคำสั่งดังกล่าวโดยเพิ่มเติมว่า ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่ครบวาระการดำรงตำแหน่ง ตามคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๔๖๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ แก้ไขคำสั่งให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ศาลเจ้าไก่อต้อพ้นจากตำแหน่ง และแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติได้แจ้งเรื่องกรณีนี้ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี โดยส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๖ ซึ่งต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อท. ๗/๒๕๖๐ หมายเลขแดง ที่ อท. ๑๓/๒๕๖๐ โดยพิพากษาในกรณีนี้ถูกกล่าวหาว่ามีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญาที่ทำกับ องค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อว่า ไม่ถือว่าจำเลย (ผู้ฟ้องคดี) เข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๒ และมาตรา ๑๕๗ ส่วนกรณีการเบิกค่ารักษาพยาบาล ให้แก่เด็กชายบุญส่ง สีน้อย บุตรที่มีชอบด้วยกฎหมาย นั้น ศาลมีคำวินิจฉัยว่าเด็กชายบุญส่ง เข้ารับการรักษาพยาบาลเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ มีค่ารักษาพยาบาล เป็นเงินจำนวน ๑๔๖,๐๙๕ บาท แต่ผู้ฟ้องคดี (จำเลย) จดทะเบียนรับรองบุตรเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ขณะจดทะเบียนรับรองบุตรนั้น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับ บัญญัติให้การเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายเริ่มตั้งแต่วันจดทะเบียน แต่การที่ผู้ฟ้องคดี (จำเลย)

/รับรอง...

รับรองสิทธิของตนในการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลบุตรเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน จึงไม่อาจปฏิเสธความผิดได้ พิพากษาให้จำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ไม่รอกการลงโทษ ต่อมาผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวต่อศาลอุทธรณ์ เป็นคดีหมายเลขดำที่ อท. ๙๔/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๗๑๒๘/๒๕๖๑ ซึ่งศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าอุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น แต่ทางใต้สวนได้ให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี จึงลดโทษให้ ๑ ใน ๓ คงจำคุกจำเลย ๑ ปี นอกจากนั้นให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น และศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๖ ได้มีหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด ที่ ๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ให้จำคุกผู้ฟ้องคดี ๑ ปี ผู้ฟ้องคดีจึงถูกคุมขังตามหมายจำคุกดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีกรณีสงสัยการสิ้นสุดสมาชิกภาพการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อ ตามคำสั่งอำเภอลาดยาว ที่ ๕๕๕/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนคุณสมบัติฯ ได้เสนอความเห็นแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำวินิจฉัยในประเด็นที่ ๑ ว่าเมื่อผู้ฟ้องคดีต้องคำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๖ และศาลอุทธรณ์ให้จำคุก และศาลได้ออกหมายจำคุกที่ ๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ และถูกจำคุกตั้งแต่วันดังกล่าวเป็นต้นมา ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นบุคคลต้องห้ามสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อ ตามความในมาตรา ๕๘/๑ และต้องพ้นจากตำแหน่งตามความนัยมาตรา ๖๔ (๔) จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน วินิจฉัยให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อ เหตุเพราะขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๘/๑ และมาตรา ๖๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน และมาตรา ๔๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นการพ้นจากตำแหน่งโดยผลของกฎหมาย สำหรับประเด็นที่ ๒ กรณีผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมในทางทุจริต เมื่อพิจารณาจากแนวทางการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คำพิพากษาของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ และคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ และของคณะกรรมการสอบสวนฯ ชัดตรงกันว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดจริงตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติยื่นฟ้อง จึงเป็นที่ยุติ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มาตรา ๖๔ วรรคสอง วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริต และเป็นผลให้ขาดคุณสมบัติในกรณีจะเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ หากปัจจุบันกำลังดำรงตำแหน่งอยู่ก็จะเป็นผลให้พ้นจากตำแหน่งเพราะขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมาย

/กำหนด...

กำหนด สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ
 อำเภอลาดยาว ลับ ที่ นว ๐๐๒๓.๑๙/๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่อง การวินิจฉัย
 ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ขัดต่อข้อ ๑๑ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
 ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
 ฉบับที่ ๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ นั้น เนื่องจากประกาศคณะรักษาความสงบ
 แห่งชาติ ฉบับที่ ๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ได้บัญญัติหลักการที่มาของสมาชิก
 สภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น แต่ตามข้อ ๑๑ ได้วางแนวทางไว้ว่า กรณีผู้บริหารท้องถิ่นครบวาระ
 หรือว่างลง ให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
 แสดงให้เห็นว่ามีเพียงข้อ ๑๑ เท่านั้นที่กำหนดที่มาของนายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
 ต่อมาได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗
 เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ตามข้อ ๕
 ได้วางหลักไว้ว่า “ผู้บริหารท้องถิ่นที่ต้องพ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากครบวาระตามกฎหมายว่าด้วย
 การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป ยังคงอยู่ใน
 ตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการเลือกตั้งจะได้มีประกาศให้มีการเลือกตั้ง”
 วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุอื่น นอกจากครบวาระ
 ให้ดำเนินการตามข้อ ๑๑ ของประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๘๕/๒๕๕๗ โดยให้
 ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้
 คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติมิได้บัญญัติไว้ว่าผู้ที่ยังคงดำรงตำแหน่งนายกองค์การ
 ปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นนายกรักษากฎหมายตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่ทางกฎหมายใช้คำว่า
 ยังคงอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ก็ถือเสมือนว่าดำรงตำแหน่งต่อไปโดยไม่มีวาระ
 การดำรงตำแหน่ง ซึ่งจะต้องอยู่ต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าจะมีประกาศให้มีการเลือกตั้ง ข้อกล่าวอ้าง
 ของผู้ฟ้องคดีว่าการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองขัดต่อข้อ ๑๑ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษา
 ความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ จึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำรงตำแหน่งครบวาระ
 ในสมัยที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ต่อมาได้รักษาการในตำแหน่งนายกองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อ ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ โดยมีผล
 ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป การที่จะให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งจะต้องถือปฏิบัติ
 ตามข้อ ๑๑ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม
 ๒๕๕๗ กล่าวคือ ต้องให้หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติเป็นผู้สั่ง ผู้ฟ้องคดีมิได้เป็น
 นายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยอาศัยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๕/๒๕๕๗
 หรือที่ ๘๖/๒๕๕๗ แต่เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและ

/องค์การ...

องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน ประกอบข้อ ๕ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ นอกจากนี้ ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๕/๒๕๕๗ ฉบับที่ ๘๖/๒๕๕๗ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ก็มีได้บัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน ตลอดจนมีได้บัญญัติจำกัดอำนาจของนายอำเภอที่จะใช้อำนาจกำกับ ดูแล ตลอดจน การตรวจสอบและวินิจฉัยการสิ้นสุดสมาชิกภาพของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า จะต้องให้คณะกรรมการการเลือกตั้งตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะ ต้องห้ามของผู้บริหารท้องถิ่นตามกฎหมายนั้น เห็นว่าคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ดังกล่าว ข้อ ๗ ได้วางแนวทางการสรรหากรณีไม่มีตัวนายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ผู้ฟ้องคดีเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อเนื่องโดยอาศัยคำสั่งหัวหน้า คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ข้อ ๕ มีได้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เพราะการสรรหา แต่อย่างใด นอกจากนี้ คำวินิจฉัยของนายอำเภอลาดยาว ที่ ๓/๒๕๖๑ ตามหนังสืออำเภอลาดยาว ลับ ที่ นว ๐๐๒๓.๑๙/๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ นั้น เป็นคำวินิจฉัยที่มีได้สั่งให้ผู้ฟ้องคดี พ้นจากตำแหน่ง แต่เป็นคำวินิจฉัยเรื่องการสิ้นสุดสมาชิกภาพการดำรงตำแหน่ง โดยผลของ กฎหมายตามมาตรา ๖๔ ประกอบด้วยมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน อันเนื่องมาจากการที่ผู้ฟ้องคดี ถูกหมายจำคุกของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ ปรากฏตามหมายจำคุกที่ ๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ การที่ผู้ฟ้องคดียกเอาความในข้อ ๑๑ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษา ความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ มากกล่าวอ้าง โดยไม่ได้เชื่อมโยง เจตนารมณ์ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าว แต่ตีความให้เกิดประโยชน์แก่ตน คำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงชอบแล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยรวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๒๔๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๔๖๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่สั่งให้นายกองการบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อ อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ พ้นจากตำแหน่ง เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริง ปรากฏว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี โดยส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ ซึ่งต่อมา ศาลได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อท. ๗/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ อท. ๑๓/๒๕๖๐ ในกรณีการเบิกค่ารักษาพยาบาลให้แก่เด็กชายบุญส่ง สีน้อย บุตรที่มีชอบด้วยกฎหมาย

/ซึ่งเข้ารับ...

ซึ่งเข้ารับการรักษาพยาบาลเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ มีค่ารักษาพยาบาลเป็นเงินจำนวน ๑๔๖,๐๙๕ บาท แต่ผู้ฟ้องคดี (จำเลย) จดทะเบียนรับรองบุตร เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ โดยขณะที่จดทะเบียนรับรองบุตร ประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ที่ใช้บังคับขณะนั้น บัญญัติให้การเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายเริ่มตั้งแต่วันจดทะเบียน แต่การที่ผู้ฟ้องคดี (จำเลย) รับรองสิทธิของตนในการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลบุตรเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน จึงไม่อาจปฏิเสธความผิดได้ พิพากษาให้จำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ไม่รอกการลงโทษ ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวต่อศาลอุทธรณ์ เป็นคดีหมายเลขดำ ที่ อท. ๙๔/๒๕๖๑ ซึ่งศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๗๑๒๘/๒๕๖๑ ว่า อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ทางใต้สวนได้ให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี จึงลดโทษ ให้หนึ่งในสาม คงจำคุกจำเลย ๑ ปี นอกจากนั้น ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น และ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ ได้มีหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดที่ ๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ให้จำคุกผู้ฟ้องคดี ๑ ปี ผู้ฟ้องคดีจึงถูกคุมขังตามหมายจำคุก ดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีในขณะดำรงตำแหน่ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อได้ใช้อำนาจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จากกรณีการเบิก ค่ารักษาพยาบาลให้แก่เด็กชายบุญส่ง บุตรที่มีชอบด้วยกฎหมาย ในขณะที่ยังไม่มีสิทธิ ตามกฎหมาย ซึ่งถือเป็นการปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ต่อมา ได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาตามอำนาจหน้าที่ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้ว เห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงอาศัยอำนาจตามตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อ ตามคำสั่ง จังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๒๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่สั่งให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อ อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ มีคำสั่ง แต่เนื่องจากการกระทำที่เป็นมูลแห่งกรณีที่มีคำสั่งได้เกิดขึ้นในขณะที่ดำรงตำแหน่ง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งอยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งระหว่างวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และ ครบวาระการดำรงตำแหน่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ การสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ในมูลกรณีดังกล่าวจึงให้มีผลย้อนไปถึงวันที่พ้นวาระการดำรงตำแหน่งในขณะที่กระทำผิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๔๖๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑

/แก้ไข...

แก้ไขเพิ่มเติมว่า ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อ ตามวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งได้ครบวาระการดำรงตำแหน่งไปแล้ว เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ประเด็นที่ ๒ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยที่ ๓/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ตามหนังสืออำเภอลาดยาว ลับ ที่ นว ๐๐๒๓.๑๙/๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ ได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อท. ๗/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ อท. ๑๓/๒๕๖๐ โดยพิพากษาในกรณีการเบิกค่ารักษาพยาบาลให้แก่เด็กชาย บุญส่ง สีน้อย บุตรที่มีชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดี ให้จำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ไม่รอกการลงโทษ ต่อมาศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขดำที่ อท. ๙๔/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๗๑๒๘/๒๕๖๑ ให้จำคุกผู้ฟ้องคดี ๑ ปี และศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ ได้มีหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดที่ ๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ให้จำคุกผู้ฟ้องคดี ๑ ปี ผู้ฟ้องคดีจึงถูกคุมขังตามหมายจำคุกดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ กรณีถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๔๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ และสมาชิกภาพของผู้ฟ้องคดี ในฐานะผู้บริหารท้องถิ่นจึงสิ้นสุดลงตามนัยมาตรา ๕๘/๑ และมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และ แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งตามคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๒๔๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เนื่องจากมีพฤติการณ์ละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ. ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นการออกคำสั่งให้มีผล ย้อนหลังไปถึงการดำรงตำแหน่งเดิม แต่ปรากฏว่าขณะดำเนินการสอบสวนจนถึงขณะมีคำสั่งนี้ ผู้ฟ้องคดียังดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้ออยู่ จึงเป็นกรณีที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่จะมีคำวินิจฉัย ให้การดำรงตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีสิ้นสุดลงหรือมีผลเป็นการพ้นจากตำแหน่งโดยผลของกฎหมาย ดังกล่าวข้างต้น โดยไม่ต้องรอว่าผลของคดีถึงที่สุดจะเป็นเช่นไรก็ตาม ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยที่ ๓/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งตามหนังสือ อำเภอลาดยาว ลับ ที่ นว ๐๐๒๓.๑๙/๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบ ด้วยกฎหมายเช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีอยู่กับนางสาวฐิติพร สีน้อย จนกระทั่งมีการตั้งครรภ์มีบุตรด้วยกันและได้มีการคลอดก่อนกำหนดในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๐ ในวันเดียวกันนี้ได้ตรวจพบว่า เด็กชายบุญส่ง สีน้อย มีอาการไม่ปกติ กล่าวคือ มีโรคที่เกิดจากการคลอดก่อนกำหนด จึงได้มีการจัดส่งมารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพนครสวรรค์ (ศูนย์อนามัยที่ ๘) (โรงพยาบาลแม่และเด็กนครสวรรค์) ผลของการคลอดบุตรก่อนกำหนดนี้ทำให้เกิดโรคกับเด็กชายบุญส่ง เช่น ไตวาย ตัวเหลือง ความดันต่ำผิดปกติ จึงต้องมีการนำเด็กชายบุญส่งเข้ารักษาพยาบาลในตู้อบและการให้ยาปฏิชีวนะต่างๆ เพื่อรักษาอาการที่สถานพยาบาลดังกล่าว จึงทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๐ จนถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๔๖,๐๙๕ บาท โรงพยาบาลได้มีการเรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลจากองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อ่ต่อ ขณะที่ผู้ฟ้องคดีได้มีการยื่นเรื่องทำการขอเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลกับส่วนการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อ่ต่อ ให้กับเด็กชายบุญส่งนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีการจดทะเบียนรับรองให้เป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ประกอบกับเด็กชายบุญส่งเป็นบุตรที่แท้จริงของผู้ฟ้องคดี กรณีจึงควรได้รับเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลดังกล่าวมาตั้งแต่เกิด การที่ผู้ฟ้องคดีอนุมัติให้มีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลดังกล่าว จึงต้องถือว่าเป็นการกระทำที่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อาศัยเหตุผลตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องถือว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นให้เป็นไปตามคำขอท้ายคำฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลของเด็กชายบุญส่ง สีน้อย ซึ่งมีใบบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดี กล่าวคือ เด็กชายบุญส่ง สีน้อย เกิดเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๐ และได้เข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ ๘ จังหวัดนครสวรรค์ จนถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ ซึ่งตามมาตรา ๑๕๔๗ ประกอบมาตรา ๑๕๕๗ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง พ.ศ. ๒๕๔๑) ได้กำหนดให้เด็กเกิดจากบิดามารดาที่ไม่ได้สมรสกันจะเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายต่อเมื่อบิดาได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตร โดยมีผลนับแต่วันจดทะเบียนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเด็กชายบุญส่งรักษาตัวจนสามารถออกจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ ๘ จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ แต่ผู้ฟ้องคดีได้จดทะเบียนรับรองบุตรรายเด็กชายบุญส่ง เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งกระทำภายหลังที่เด็กชายบุญส่ง

/ได้เข้ารับ...

ได้เข้ารับการรักษาพยาบาลและออกจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ ๘ จังหวัดนครสวรรค์ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของพนักงาน ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้ ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดี ไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ของพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจพิจารณาพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีว่าเป็นการละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อ่ต่อ ตามวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งได้ครบวาระ การดำรงตำแหน่งไปแล้วเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจกำกับ ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย มีอำนาจเรียกสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล มาชี้แจงหรือสอบสวน ตลอดจนเรียกเอกสารใดๆ มาตรวจสอบ และการจัดทำคำวินิจฉัย ที่ ๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ตามหนังสืออำเภอลาดยาว ลับ ที่ นว ๐๐๒๓.๑๙/๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๓ เป็นผลมาจากการที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ทำการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ ของผู้ฟ้องคดี ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อ่ต่อ กรณีรับรอง หลักฐานการมีสิทธิรับเงินค่ารักษาพยาบาลของเด็กชายบุญส่ง บุตรนอกสมรสระหว่างวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ ส่งถึงโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพนครสวรรค์ (ศูนย์อนามัยที่ ๘) ว่า เด็กชายบุญส่งผู้ป่วย เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลตามกฎหมาย อันเป็นเท็จ แต่ภายหลังการกระทำความผิดตั้งแต่วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้จดทะเบียนรับรองเด็กชายบุญส่งเป็นบุตรเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นภายหลังที่ได้รับรองสิทธิในการรักษาพยาบาลเสร็จสิ้นและเป็นความผิดสำเร็จแล้ว และในขณะเดียวกันคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ได้ส่ง เรื่องราวให้อัยการสูงสุดฟ้องผู้ฟ้องคดี อดีตนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อ่ต่อ ต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ ซึ่งศาลฯ มีคำพิพากษาว่าการรับรอง การรักษาพยาบาลดังกล่าว ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อ่ต่อเสียหายเป็นจำนวนเงิน

/๑๔๖,๐๙๕ บาท...

๑๔๖,๐๙๕ บาท จึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ลงโทษจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ปรากฏตามคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อท. ๗๑/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ อท. ๑๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ และศาลอุทธรณ์ก็ยกพิพากษายืน เพียงลดโทษจำคุกลง คงให้จำคุก ๑ ปี โดยไม่รอลงอาญา ปรากฏตามคดีปรากฏตามคดีหมายเลขดำที่ อท. ๙๔/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๗๑๒๘/๒๕๖๑ และถูกจำคุกตามหมายศาลเลขที่ ๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ นอกจากนี้ คำวินิจฉัยของนายอำเภอลาดยาว ที่ ๓/๒๕๖๑ ตามหนังสืออำเภอลาดยาว ลับ ที่ นว ๐๐๒๓.๑๙/๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ นั้น เป็นคำวินิจฉัยที่มีได้สั่งให้ผู้ฟ้องคดีอดีตนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อพ้นจากตำแหน่ง แต่เป็นคำวินิจฉัย เรื่อง การสิ้นสุดสมาชิกภาพการดำรงตำแหน่งโดยผลของกฎหมาย ตามมาตรา ๖๔ ประกอบด้วยมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน) อันเนื่องมาจากการที่ผู้ฟ้องคดี อดีตนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อ ถูกหมายจำคุกของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๖ (พิษณุโลก) ปรากฏตามหมายจำคุก ที่ ๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อ ในสมัยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และครบวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แล้วได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่ต่อในสมัยที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ครบวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ และในสมัยที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ ครบวาระเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ และดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมา ในระหว่างที่ดำรงตำแหน่ง สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้แจ้งเรื่องต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี กรณีถูกกล่าวหาว่ามีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับองค์การบริหารส่วนตำบล

/ศาลเจ้าไก่ต่อ...

ศาลเจ้าไก่อ่ต๋อ และกรณีการเบิกคำรักษาพยาบาลให้แก่เด็กชายบุญส่ง สีน้อย บุตรที่มีชอบด้วยกฎหมายของตนเมื่อใด และได้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ ซึ่งต่อมาศาลอาญาได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อท. ๗/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ อท. ๑๓/๒๕๖๐ โดยพิพากษาในกรณีถูกกล่าวหาว่ามีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญาที่ทำกับองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อ่ต๋อ กรณีไม่ถือว่าจำเลย (ผู้ฟ้องคดี) เข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น ซึ่งไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๒ และมาตรา ๑๕๗ ส่วนกรณีการเบิกคำรักษาพยาบาลให้แก่เด็กชายบุญส่ง บุตรที่มีชอบด้วยกฎหมาย นั้น ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ มีคำพิพากษาให้จำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ไม่รอกการลงโทษ ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว ซึ่งศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อท. ๙๔/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๗๑๒๘/๒๕๖๑ ว่าอุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ทางได้ส่วนได้ให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงลดโทษให้หนึ่งในสามคงจำคุกจำเลย ๑ ปี นอกจากนี้ก็แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น และศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ ได้มีหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดที่ ๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ให้จำคุกผู้ฟ้องคดี ๑ ปี ผู้ฟ้องคดีจึงถูกคุมขังตามหมายจำคุกดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดี กรณีสงสัยการสิ้นสุดสมาชิกภาพการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อ่ต๋อของผู้ฟ้องคดี โดยคณะกรรมการสอบสวนคุณสมบัติฯ ได้เสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับรายงานการสอบสวนและความเห็นดังกล่าว จึงพิจารณาเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อ่ต๋อ ตามคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๒๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๔๖๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ แก้ไขคำสั่งดังกล่าว โดยเพิ่มเติมว่า ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อ่ต๋อ ตามวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งได้ครบวาระการดำรงตำแหน่งไปแล้ว เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้พิจารณาและมีคำวินิจฉัยที่ ๓/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ แจ้งตามหนังสืออำเภอลาดยาว ลับ ที่ นว ๐๐๒๓.๑๙/๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อ่ต๋อ เหตุเพราะขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายเนื่องจากการพ้นจากตำแหน่งโดยผลของกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาล

/มีคำพิพากษา...

มีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๒๔๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๔๖๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่สั่งให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อ่ต่อ อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ พ้นจากตำแหน่ง โดยให้มีผลย้อนหลังไปจนถึงวันที่คำสั่งมีผลบังคับ และให้คืนสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีเหมือนเดิม และเพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสืออำเภอลาดยาวลับ ที่ นว ๐๐๒๓.๑๙/๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ โดยให้มีผลย้อนหลังไปจนถึงวันที่คำสั่งมีผลบังคับและให้คืนสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีเหมือนเดิม ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีรวมสองประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๒๔๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๔๖๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งบังคับใช้ขณะนั้น มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หากปรากฏว่านายกองคการบริหารส่วนตำบล รองนายกองคการบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ให้นายอำเภอดำเนินการสอบสวนโดยเร็ว วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่านายกองคการบริหารส่วนตำบล รองนายกองคการบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีพฤติการณ์ตามวรรคหนึ่งจริงให้นายอำเภอสั่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมด้วยก็ได้ คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกองคการบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อ่ต่อ ในสมัยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และครบวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ต่อมาได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองคการบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อ่ต่อในสมัยที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ครบวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ และในสมัยที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ ครบวาระเมื่อวันที่ ๒๘

/กันยายน ๒๕๕๙...

กันยายน ๒๕๕๙ และดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมา ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งในสมัยที่ ๑ ได้มีการเบิกค่ารักษาพยาบาลเด็กชายบุญส่ง สีน้อย ซึ่งเป็นบุตรของนางสาวฉัตรทิพย์ สีน้อย กับผู้ฟ้องคดี ซึ่งยังมีได้จดทะเบียนสมรสกัน เด็กชายบุญส่ง เข้ารับการรักษาพยาบาลเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐ ที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ ๘ มีค่ารักษาพยาบาลเป็นเงิน ๑๔๖,๐๙๕ บาท แม้ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้จดทะเบียนรับรองบุตรเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๕๗ ที่ใช้บังคับในขณะนั้น บัญญัติว่า การเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๕๔๗ มีผลนับ... (๒) แต่วันจดทะเบียน ในกรณีที่บิดาจดทะเบียนเด็กเป็นบุตรตั้งนั้น เด็กชายบุญส่ง จึงเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลของพนักงานท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับในขณะนั้น ข้อ ๔ กำหนดว่า ในระเบียบนี้ “บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า (๑) บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือบรรลุนิติภาวะแล้ว แต่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถซึ่งอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของบิดาหรือมารดาซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม หรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นแล้ว และข้อ ๖ กำหนดว่า ให้พนักงานส่วนท้องถิ่น มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลสำหรับตนเองหรือบุคคลในครอบครัวของตนตามระเบียบนี้ ผู้ฟ้องคดีในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ออกหนังสือรับรองเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นบิดาของเด็กชายบุญส่ง เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลตามกฎหมาย จึงเป็นการรับรองหลักฐานอันเป็นเท็จเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไถ่ต่อเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลบุตรให้แก่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัย ที่ ๘ เป็นเงิน ๑๔๖,๐๙๕ บาท ประกอบกับคดีนี้ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี โดยส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ ซึ่งต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อท. ๗/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ อท. ๑๓/๒๕๖๐ พิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีรับรองเอกสารในหน้าที่เป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเป็นเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ การที่ผู้ฟ้องคดีนำเอกสารดังกล่าวไปใช้ประกอบเอกสารอื่นๆ ในการวางฎีกาเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลบุตรของผู้ฟ้องคดี แล้วต่อมามีการดำเนินการตามขั้นตอนจนอนุมัติเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาล ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับประโยชน์ไม่ต้องชำระเงินค่ารักษาพยาบาลดังกล่าว จึงเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มีชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ถือได้ว่าเป็นการ

/ปฏิบัติหน้าที่...

ปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ให้ลงโทษจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ไม่รอลงโทษ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวต่อศาลอุทธรณ์ เป็นคดีหมายเลขดำที่ อท. ๙๔/๒๕๖๑ ซึ่งศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดง ที่ ๗๑๒๘/๒๕๖๑ ว่าอุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ทางไตสวนได้ให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่ การพิจารณาคดี จึงลดโทษให้หนึ่งในสาม คงจำคุกจำเลย ๑ ปี นอกจากนั้นให้เป็นไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น เมื่อพิจารณการกระทำของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า เป็นการละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่การกระทำของผู้ฟ้องคดี โดยอาศัยที่ตนดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลของบุตร ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ในสมัยที่ดำรงตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในสมัยที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และได้พ้นจาก ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และได้รับการเลือกตั้งในสมัยที่ ๒ และในสมัยที่ ๓ และดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจอาศัยเหตุที่ผู้ฟ้องคดี กระทำผิดในสมัยที่ ๑ ซึ่งไม่ใช่การกระทำผิดในสมัยการดำรงตำแหน่งในปัจจุบัน มาสั่งให้ผู้ฟ้องคดี พ้นจากตำแหน่งได้ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อ ตามคำสั่ง จังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๒๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๔๖๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ แก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ จึงเป็นคำสั่ง ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น

ประเด็นที่ ๒ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยที่ ๓/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อ ตามหนังสืออำเภอลาดยาว ลับ ที่ นว ๐๐๒๓.๑๙/๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ เป็นคำสั่ง ที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งใช้บังคับขณะนั้น มาตรา ๕๘/๑ บัญญัติว่า บุคคลผู้มีสิทธิสมัคร รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ด้วย... (๓) ไม่เป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริตหรือพ้นจาก

/ตำแหน่ง...

ตำแหน่งสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่นหรือเลขานุการหรือที่ปรึกษาของผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุที่มีส่วนได้เสีย ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า นายกองค้การบริหาร ส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อ... (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๘/๑ (๕)... (๖) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๘๗/๑ วรรคห้า หรือมาตรา ๙๒ (๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับ ความเป็นนายกองค้การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงตาม (๔) หรือ (๕) ให้นายอำเภอสอบสวน และวินิจฉัยโดยเร็ว คำวินิจฉัยของนายอำเภอให้เป็นที่สุด และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งบังคับใช้ในขณะนั้น บัญญัติว่า บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง... (๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ ได้มี คำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อท. ๗/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ อท. ๑๓/๒๕๖๐ พิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีรับรองการเบิกค่ารักษาพยาบาลให้แก่เด็กชายบุญส่ง สีน้อย บุตรที่มีชอบด้วยกฎหมาย ของผู้ฟ้องคดี อันเป็นการแสวงประโยชน์ที่มีชอบด้วยกฎหมาย ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต ให้ลงโทษจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ไม่รอกการลงโทษ ต่อมาศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษา เป็นคดีหมายเลขดำที่ อท. ๙๔/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๗๑๒๘/๒๕๖๑ ให้จำคุกผู้ฟ้องคดี ๑ ปี และศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖ ได้มีหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดที่ ๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ให้จำคุกผู้ฟ้องคดี ๑ ปี ผู้ฟ้องคดีจึงถูกคุมขังตามหมายจำคุก ดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีต้องคำพิพากษาให้จำคุก และถูกคุมขังโดยหมายศาล ในความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา อันเป็นผลให้ผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ตามมาตรา ๔๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงทำให้ความเป็นนายกองค้การบริหารส่วนตำบล ศาลเจ้าไก่อต้อของผู้ฟ้องคดีสิ้นสุดลง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งอำเภอลาดยาว ที่ ๕๕๕/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเกี่ยวกับความเป็นนายกองค้การ บริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อของผู้ฟ้องคดีแล้ว จึงมีอำนาจวินิจฉัยให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง (๔) และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น

/การที่...

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยที่ ๓/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อ แจ้งตามหนังสืออำเภอลาดยาว ลับ ที่ นว ๐๐๒๓.๑๙/๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย อนุธรรมของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้องในข้อหาที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำวินิจฉัยที่ ๓/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อ แต่ให้เพิกถอนคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๒๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และคำสั่งจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒๔๖๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเจ้าไก่อต้อ โดยให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่มิคำสั่ง

นายสมชัย วัฒนการุณ

ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ

ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายฤทัย หงส์สิริ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์

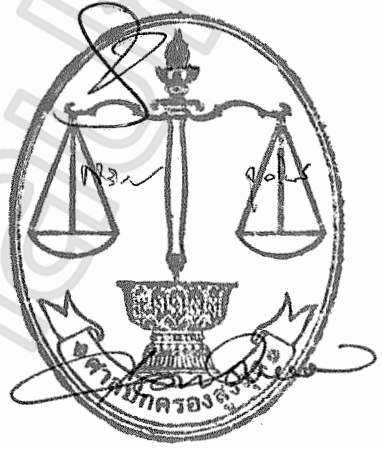
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายไชยเดช ตันติเวสส

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนุสรณ์ ธีระภัทรานันท์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิรัช ร่วมพงษ์พัฒนะ

